

פניני הפרשה

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה (לח, כא)
 מובא במרחן **הבן איש חי** (חלק דרושים), שבניית המשכן היתה תיקון עוון חטא העגל שפגמו בשם אֵלֶּהים נאמר **אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן אִפֶּה** ראשי תיבות עולה כמניין **86** וגם **אֵלֶּהים** עולה **86**, לרמוז על תיקון חטא עוון העגל. לפיכך ניתן לרמוז בפסוק: **אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת** שר"ת **אִפֶּהמָה** עולה כמניין **131** וגם **סמאל** עולה **131**, היינו שמשכן העדות תיקן את חטא העגל ובכח זה ימחה היצר הרע (סמאל).

משכן ראשון ושני ומה שביניהם

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת (לח, כא)
"מִשְׁכָּן" בגימטריה **410** כנגד השנים שעמד בית ראשון.
"הַמִּשְׁכָּן" עם האותיות **420** כנגד השנים שעמד בית שני.
"הָעֵדוּת" בגימטריה **479** כנגד השנים שעמד המשכן עד להקמת בית המקדש הראשון. (מפי השמועה)

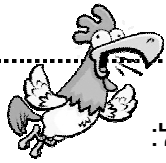

פורצי המנעולים

בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אֶהֱרֹן הִפְּתִיחַ (לז, כא)
 במדרש רבה מובא שאין עושים עסקי ממון של רבים אלא על פי שני גבאי צדקה, ומשה רבנו, אף שהיה נאמן ע"פ הקב"ה, קרא לאיתמר בן אהרן הכהן ושיתף אותו בחשבון כלי המשכן. רבי לייב, הידוע בכינויו **הסבא משפולא** היה גבאי צדקה ופיזר ממונו לכל עני ואביון ולכל דורש, ומעולם לא בדק למי הוא נותן, האם האדם ישר הוא אם לאו. פעם אחת פנו אליו מבני העיר ואמרו: **"רבי, דע לך כי בין אלה הבאים לבקש את עזרתך, ישנם גנבים המעמידים פנים כעניים ישרים"**. "יודע אני" אמר הרבי - "אולם אינכם יודעים, פעמים בא אלי יהודי לבקש ממני שאתפלל בעדו משום שצרה באה עליו. נענה אני לבקשתו ומתפלל בעדו. אולם לפעמים ננעלים בשמים "שערי רחמים", ומה יש בידי לעשות? "או אז" - סיים הרבי - "שולח אני את הגנבים שלי, והם, המומחים, פורצים את המנעולים..." (עונג שבת).

סיום העבודה

וְהִכָּל כָּל עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד (לט, לב)
 זמן הקמת המשכן מפורש בתורה שהוא בראש חודש ניסן, כמו שכתוב **"ויהי בחודש הראשון בשנה השנית באחד לחודש הוקם המשכן"**, אמנם מתי גמרו את עבודת המשכן לא מפורש בתורה. אמנם חז"ל גילו לנו רז זה שבכ"ה כסליו נשלמה עבודת המשכן, אלא שרצה הקב"ה להקימו בחודש שנוולד יצחק ולכן הוקם המשכן בר"ח ניסן. וכתב בעל הטורים שרמז זה מופיע במקרא קודש שלפנינו: **"ותכל כל עבודת משכן"** בגימטריה **1392** וגם **"בעשרים וחמישה בכסלו נגמר"** עולה בגימטריה **1392**. (חיים של תורה).

שפעת העופות

גוי מתקשר לדוקטור ושואל:

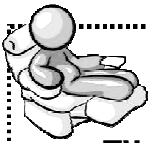
"זה שפעת?" "כן". "העופות?!" "כן". "אתה בטוח?!!!"
 "כן". "איך אתה יודע??" "רק 'קוקו' יזמין דוקטור בגלל שפעת בשעה שלש לפנות בוקר".

ימי השבוע ברמז המנורה

וַיִּשֶׂם אֶת הַמְּנֹרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשְּׁלַחַן עַל יַרְדְּ הַמִּשְׁכָּן נֶגְבָה (מ, כד)

פירש גאון עוזנו ותפארתנו, מרחן **הבן איש חי ז"ל**, (פקודי שנה שניה), גופה של המנורה שהיא הנר האמצעי רומז לשבת ושלושה נרות מימין רומזים לימי רביעי, חמישי ושישי שבהם עושים הכנה לשבת. והשלושה משמאל רומזים על יום ראשון, שני ושלישי שישאר בהם תוספת הנפש, רוח ונשמה - נר"ן של שבת. וכל השפעת המזון באה מכוח קדושת השבת. אנחנו מקדשים את השבת בתירוש, דגן ויצהר, כי צריך שלחן שיהיו שלשת הדברים האלה עליו, דגן - לחם, תירוש - יין, יצהר- שמן שמדליקים את הנרות. וידוע שעיקר מזונו של האדם הם דגן, תירוש ויצהר, לכן ציווה ה' יתברך על המנורה הרומזת על השבת, לשים אותה כנגד השלחן, הרומזת כידוע לפרנסה של האדם.

תקנון לעצלנים:

תנוח ביום, כדי שתוכל לישון טוב בלילה.
כשבא לך חשק לעבוד, שב חכה עד שזה יעבור לך.

אם עבודה היא בריאות, תן לחולים לעבוד.
עובד זכור! תעבוד תשאר פועל, תתבטל תהיה מנהל.

אל תדחה למחר מה שתוכל לדחות למחרתיים. מפי השמועה

גשם, שלג ומה שביניהם

סוחר עצים אחד בא אצל רבו ובקשה בפיו: "יתפלל נא רבינו בעבורי, שיהיה החורף הבא מבורך בשלגים, שכן השלגים יפים להעברת העצים הכרותים מן העיר על-גבי מיגרות מהירות". ותוך כדי דיבור הוציא את ארנקו ונתן לרבו פדיון של שלש מאות שלשים ושלושה שקלי-כסף, כמנין **שלג**. **בצאתו הוסיף גם לרבנית עשרה שקלי כסף- ליתר תוקף. בסוף היה אותו חורף גשום מאוד ושלג אין.** הדרכים נשתבשו בבוץ טובעני ולא היתה אפשרות להעביר מן היער אפילו בול עץ אחד. בא הסוחר בפני רבו והתאונן מרה: הייתכן? הכיצד לא הועילה תפילתו, אחרי שנתן לו פדיון נאה, כמנין שלג? השיב לו הרבי: **"אתה במו ידיך קילקלת, כאשר הוספת לזוגתי עשרה שקלי-כסף, שכן על ידי כך הוספת ' = 10 למנין והפכת מ"שלג" גמטריא 333 ל"גשם" בגמטריא 343...**

לבו של אדם ניכר בכיסו

לפני כל מצווה נוהגים לומר: "הנני מוכן ומזומן לקיים המצווה" מפני מה כופלים ואומרים "מוכן ומזומן?" - יש אנשים שהם מוכנים תמיד לעשות מצווה, אבל רק בתנאי שלא יעלה להם הדבר בכיס, כמליצת העם: עד לכיס, ולפיכך אומרים: **הנני מוכן ומזומן**, הנני מוכן לא רק לעשות את המצווה אלא אף לשלם בשביל כך מזומנים. (מגדיר חיס).

חתול מדבר

זליג ביקר את חברו וראה בביתו חתול שהחל לנבוח, שאל את חברו: "ממתי חתולים נובחים?" השיב לו: בימינו חייבים לדעת עוד שפה...

אש התורה

כִּי עֲנֵן יְיָ עַל הַמִּשְׁפָּחַת יוֹמָם וְאִשׁ תִּהְיֶה לְיֵלֶה בּוֹ (מ, לה)

פירש בספר **מגנדות חזקיהו**, דידוע דאמרו חז"ל דכל מי שלומד תורה בלילה, חוט של חסד משוך עליו כל היום, וכמו שאמר הפסוק: יוֹמָם וְצִנָּה יְיָ חִסְדּוֹ וּבְלֵילָה שִׁירָה [שִׁירוֹ] עִמִּי תִפְלָה לְאֵיל חַיִּי (תהלים מב, ט), מה שיש חסדו על האדם יומם - ביום, זה משום ש- "וּבְלֵילָה שִׁירָה [שִׁירוֹ] עִמִּי". ועל פי זה פירש, דזהו כוונת הפסוק **כִּי עֲנֵן יְיָ עַל הַמִּשְׁפָּחַת יוֹמָם** - המשך - שהוא האדם - משוך עליו **עֲנֵן יְיָ**, יומם - אותו חוט של חסד שנמשך עליו ביום, והטעם לזה זהו משום **וְאִשׁ תִּהְיֶה לְיֵלֶה בּוֹ** - ע"י שעוסק בתורה בלילה - "אש התורה", על ידי זה זוכה לחוט של חסד שנמשך עליו ביום.

צורה בצורה

וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת אֲדָנֶי (ל, לה)

כתבו המקובלים כי יש למברך ולמתפלל לראות שם "אדני" בתוך אות ה' אחרונה דשם הוי"ה (עי שער הכוונות דף ג.) עוד אמרו שזה סוד שהקב"ה צר צורה בתוך צורה (ברכות י.) היינו צורת אדני בתוך צורת אות ה' אחרונה דהוי"ה. ונראה לי לזה רמז הפסוק: **וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת אֲדָנֶי** הכוונה **וַיַּעַשׂ בָּהּ** היינו באות ה' את שם אדני. מרכבות ארגמן

היהודי והכומר • סיפור לילכת

מסופר שבזמן האינקוויזיציה הארורה שבספרד, נאסר על היהודים להסתובב מחוץ לחומות הגיטו היהודי ומי שהיה יוצא מחוץ לגיטו, דמו בראשו. פעם אחת הילך לו יהודי תמים מחוץ למקומות המותרים, פגשו כומר אחד וקרא לעברו: "יהודי! מדוע הנך יוצא מחוץ לגיטו? כיון שעברת את הגבול, יודע אתה שהנך חייב מיתה". וכשהתבונן הכומר ביהודי ראה שמראה פניו דומה לו עצמו, לכומר. תהה הכומר ואמר: "איך אהרנהו?" לכן החליט להושיבו במרתף ביתו עד שיחליט מה יעלה בגורלו. לימים התכנסו כל הכמרים אצל האפיפיור בכנסיה הגדולה, על פי הוראת

האפיפיור, וזה שאלם שלש שאלות על מנת לבדוק את חכמתם, והאם הם ראויים למשׁרְתָם הרמה: שאלה ראשונה: מתי התרנגול קורא **קו קו ריקו** - וכל העולם שומע אותו? שאל שאלה שניה, מתי השמש האירה פעם אחת מאז בריאת העולם במקום מסוים ומאז לא האירה באותו מקום? שאל שאלה שלישית והקשה מכולם - על מה אני חושב כרגע? כולם חזרו לביתם אבלים וחפויי ראש. ניתן להם שלשה ימים להשיב על השאלות הקשות. אותו כומר חזר לביתו, וכשפגשו היהודי ראהו ושאלו מדוע נפלו פניך? שח לו - הכומר את כל מה שאירע עם האפיפיור. ענה היהודי: ראה, יש לי רעיון, כיון שאנו דומים במראה הפנים, תן לי ללבוש את בגדיך, ואני אלך ואשיב על שאלותיו. הכומר הסכים שהרי מה יכול להפסיד מכך. באותו יום שנקבע התיצבו הכמרים לפני האפיפיור וביניהם גם היהודי הלבוש ככומר. וכשנשאלו באם יש תשובה בפניהם, קם היהודי ממקומו והשיבו שאכן יש לו תשובה. לשאלתך מתי קרא התרנגול וכל העולם שמע - **היה זה בתיבת נח** - שהרי כל "העולם" היה בתיבת. התפלא האפיפיור על התשובה. ולשאלתך מתי השמש האירה במקום מסוים פעם אחת בלבד ומאז לא האירה שם - **היה זה בקריעת ים סוף** - שהרי כשנבקע הים השמש האירה באותו מקום - וכשנתכסו המים לא האירה שם יותר לעולם. ולשאלתך האחרונה - על מה אתה חושב כרגע? ענה היהודי: **בטח אתה חשוב שאני כומר פלוני, אך דע לך שאני יהודי.** (הנחמדים מפז, עמי יד)

בעיות רפואיות

מלצר אומר ללקוח: "יש לי כבד קצוץ, רגל קרושה ולשון צלויה". משיב הלקוח: "תביא בבקשה סלט וצי'פס, אחר כך נשב לדבר על הבעיות הרפואיות שלך".

פתגם השבוע:

רוצה שלום בית? תפנים שאין ברירה, פעם אתה טועה 😞 ופעם היא צודקת.

שבת שלום ומבורך ☺ מלא באושר ושמחה. שאלוקים יתן לכם שפע ברכה והצלחה, שכל מה שתבקשו הי יגיד לכם כן, וכן יהי רצון ונאמר אמן. ממני אוהבכם, **דוד יעקב**

ד"ת לעילוי נשמת המנורה הטהורה,

מו"ר הגאון רבי

שמעון גבאי

בן רחל זצ"ל

